

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR REVOLUT PAYMENTS UAB GINČO NAGRINĖJIMO**

[Data] Nr. [Nr.]
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir *Revolut Payments UAB* (toliau – bendrovė) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2022 m. vasario 11–18 d. iš pareiškėjos atsiskaitomosios sąskaitos, esančios bendrovėje, buvo atliktos šešios mokėjimo operacijos (4 000 PLN, 100 PLN, 900 PLN, 9 900 PLN, 4 725 PLN, 5 000 PLN) į skirtingų mokėjimo gavėjų atsiskaitomasias sąskaitas (toliau – ginčijamos mokėjimo operacijos). Taip pat tuo pačiu laikotarpiu buvo atliktos ir lėšų įnešimo į mokėjimo sąskaitą operacijos (4 000 PLN, 10 000 PLN, 5 000 PLN).

2022 m. kovo 23 d. pareiškėja kreipėsi į bendrovę, nurodė, kad galimai jos sąskaitą perėmė sukčiai, ir prašė gražinti ginčijamų mokėjimo operacijų metu prarastas lėšas, t. y. 23 775 PLN. Pareiškėja nurodė, kad iš jos sąskaitos buvo atliktos ginčijamos mokėjimo operacijos į *Nova Commercial Finance* atsiskaitomąją sąskaitą. Pareiškėjos teigimu, su ja susisiekė kriptovaliutų platformos *Nova Commercial Finance* darbuotojas ir pasiūlė pradėti investuoti investavimo platformoje. Pareiškėja turėjo sumokėti pradinį 1 500 PLN mokestį, o vėliau jai turėjo būti suteikta atitinkama paslauga, t. y. surengti investavimo mokymai, naudojantis *Anydesk* nuotolinio valdymo programa. Pareiškėja teigia sutikusi su pasiūlymu, papildžiusi savo atsiskaitomąją sąskaitą ir parsisiuntusi *Anydesk* programėlę. Pareiškėja nurodė, kad jai buvo pasiūlyta atlikti lėšų pervedimus lėšų gavėjui *Nova Commercial Finance*, tačiau ji atsisakė tai padaryti. Pareiškėjos teigimu, kad pasiimtų investavimo platformoje sukauptas lėšas, ji tik turėjo prisijungti prie bendrovėje sukurtos paskyros, todėl tretieji asmenys turėjo galimybę pasisavinti jos prisijungimo duomenis ir atlikti ginčijamas mokėjimo operacijas. Kadangi ginčijamas mokėjimo operacijas atliko mokėjimo kortele, pareiškėja prašo gražinti ginčijamų mokėjimo operacijų metu prarastas lėšas, vadovaujantis mokėjimų gražinimo procedūra (angl. *chargeback*).

Įvertinusi pareiškėjos nurodytas aplinkybes, bendrovė nustatė, kad pareiškėjos ginčijamos mokėjimo operacijos buvo įvykdytos atliekant mokėjimo pavedimus į kitų lėšų gavėjų sąskaitas, t. y. ginčijamos mokėjimo operacijos buvo atliktos ne mokėjimo kortele, todėl mokėjimo gražinimo procedūra nebuvo inicijuota, o buvo pradėtas ginčijamų mokėjimo operacijų vertinimas.

Įvertinusi pareiškėjos pateiktus duomenis, bendrovė papildomai susisiekė su pareiškėja ir paprašė detaliau paaiškinti susidariusią padėtį. Pareiškėja pateikė duomenis, kokį mobilųjį įrenginį naudoja, patikslino informaciją, kad jokių įtartinų skambučių ar žinučių nebuvo gavusi. Pareiškėja teigė norinti ginčyti ir lėšų įnešimo į atsiskaitomąją sąskaitą mokėjimo operacijas.

2022 m. balandžio 1 d. bendrovė pareiškėjai pateikė oficialų atsakymą į pareiškėjos kreipimąsi, jame buvo paaiškinta, kad yra pradėtas tyrimas, o pareiškėja turės pateikti reikiamą informaciją tam, kad bendrovė turėtų galimybę pareiškėjai sugražinti jos prarastas lėšas. 2022 m. balandžio 6 d. bendrovė susisiekė su pareiškėja ir prašė pateikti papildomus duomenis. Kadangi pareiškėja jokių papildomų duomenų nepateikė, bendrovė, atlikusi tyrimą, priėmė galutinį sprendimą neatlyginti pareiškėjos ginčijamų mokėjimo operacijų metu prarastų lėšų. Pareiškėja su tokiu bendrovės priimtu sprendimu nesutiko, todėl tarp šalių kilo ginčas.

Kreipimesi į Lietuvos banką pareiškėja prašo rekomenduoti bendrovei gražinti pareiškėjos ginčijamų mokėjimo operacijų metu prarastas lėšas. Pareiškėja teigia pervedusi lėšas į *Nova Commercial Finance* sąskaitą, su *Nova Commercial Finance* ji buvo sudariusi sutartį ir šioje

įmonėje atsidariusi investavimo sąskaitą. Sudarydama sutartį, pareiškėja sutiko su visomis sutarties sąlygomis, viena iš jų – *Nova Commercial Finance* turi būti sumokėtas užstatas. Pareiškėja buvo užtikrinta, kad gaus garantuotą pelną. Pareiškėja nurodo, kad po pirmos mokėjimo operacijos atliko kitas tam, kad galėtų investuoti. Pareiškėja pabrėžė, kad mokėjimo operacijas atliko paskatinta pirmiau minėtos įmonės darbuotojo, nes ji buvo užtikrinta, kad jos investuotos lėšos atneš pelną. Pareiškėja teigia tik vėliau supratusi, kad lėšos nebuvo investuotos. Pareiškėja teigia bandžiusi susigrąžinti mokėjimo operacijų metu pervestas lėšas, tačiau nesėkmingai, todėl dabar prašo Lietuvos banko pagalbos – prašo įpareigoti bendrovę grąžinti pareiškėjos prarastas lėšas.

Pareiškėja pažymi ir tai, kad mokėjimų grąžinimo procedūra (angl. *chargeback*) yra skirta tam, kad mokėjimų kortelės turėtojas turėtų galimybę susigrąžinti prarastas lėšas. Pareiškėjos nuomone, šiuo atveju bendrovė, kaip mokėjimų kortelės leidėja, turi tik įvertinti formalius reikalavimus ir pradėti *MasterCard* lėšų grąžinimo procedūrą. Pareiškėjos teigimu, šiuo atveju bendrovė neturėjo pagrindo atsisakyti pradėti lėšų grąžinimo procedūros.

Atsiliepime į pareiškėjos kreipimąsi bendrovė nurodo nesutinkanti su pareiškėjos reikalavimu ir prašo jį atmesti. Bendrovės teigimu, ji laikytina įvykdžiusi savo pareigą atlikti mokėjimus pagal pareiškėjos nurodytus individualius identifikatorius, o pareiškėjos atliktos mokėjimo operacijos laikytinos tinkamai autorizuotomis. Bendrovė patikino, kad, vykdydama pateiktą mokėjimo operaciją, neturi galimybių kontroliuoti nei lėšų gavėjo, nei lėšų gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo paskesnių veiksmų ir už juos neatsako, o už mokėjimo operacijų duomenų teisingumą atsako pats mokėtojas.

Bendrovės teigimu, kad būtų įvykdytos mokėjimo operacijos, pareiškėja turėjo patvirtinti mokėjimus suveddama bendrovės programėlės saugos kodą arba naudodamasi biometrinių duomenų (veido arba piršto) autentifikacija, todėl bendrovė mano, kad tinkamai įvykdė savo pareigą atlikti mokėjimus pagal mokėtojo nurodytus individualius identifikatorius, o pareiškėjos atliktos mokėjimo operacijos laikytinos tinkamai autorizuotomis.

Bendrovė nurodo, kad pareiškėja prieš jai atliekant pirmąsias mokėjimo operacijas kelis kartus buvusi įspėta apie galimą riziką pridėdant naujus naudos gavėjus, jeigu jie nėra gerai pažįstami. Prieš atliekant pirmąsias mokėjimo operacijas pareiškėjos buvo prašoma patvirtinti, kad ji pasitiki gavėjais, kuriems inicijuoja pirmąsias mokėjimo operacijas. Pareiškėja bendrovei patvirtino, kad nori nurodytiems gavėjams pervesti lėšas. Bendrovė teigė, kad pareiškėja buvo perspėta 2022 m. vasario 11 d. atliekant 4 000 PLN ir 2022 m. vasario 17 d. atliekant 4 725 PLN mokėjimo operacijas. Bendrovė nurodo, kad jos pateiktame pranešime taip pat buvo nurodyta, kad jeigu pareiškėja nėra tikra, kokiam asmeniui yra atliekamas mokėjimas, ji gali tapti sukčių auka, o mokėjimas gavėją pasieks nedelsiant.

Bendrovė taip pat paaiškino, kad, nepaisant to, jog pareiškėja, pridėdama naujus lėšų gavėjus, kuriems inicijavo mokėjimo operacijas, patvirtino, kad gavėjai yra patikimi, bendrovės automatinė saugumo sistema pirmąsias mokėjimo operacijas naujiems naudos gavėjams atpažino kaip galimai rizikingas ir (arba) neteisėtas ir jas atmetė. Atmetus pateiktas pirmąsias mokėjimo operacijas, pareiškėjai buvo nurodyta, jog, identifikavus, kad teikiamos mokėjimo operacijos galimai rizikingos, jos buvo atmestos siekiant apsaugoti pareiškėjos interesus. Papildomai buvo nurodyta, kad jeigu pareiškėja nori, gali atlikti mokėjimo operacijas dar kartą ir operacijos nebus atmestos. Tačiau, jei paaiškės, jog šios mokėjimo operacijos buvo atliktos sukčiaujantiems asmenims, pareiškėja gali prarasti savo lėšas. Vis dėlto pareiškėja nusprendė nepaisyti bendrovės įspėjimų ir atlikti mokėjimo operacijas.

Nors mokėjimo operacijos laikytinos tinkamai autorizuotomis, bendrovė papildomai atkreipia dėmesį, kad galėjo pasireikšti ir didelis pareiškėjos neatsargumas. Bendrovės teigimu, pareiškėja, pasitikėdama nepažįstamu asmeniu, nutarė investuoti savo lėšas, pervesdama jas į nepažįstamų asmenų sąskaitas, o apie galimai sukčiams atliktas ginčijamas mokėjimo operacijas bendrovę informavo praėjus daugiau nei mėnesiui.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Kaip matyti iš Lietuvos bankui pateiktų dokumentų ir informacijos, šalių ginčas kilo dėl bendrovės atsisakymo pareiškėjai grąžinti iš bendrovės sąskaitos pareiškėjos nurašytų ir į

pareiškėjos banko sąskaitą įneštų lėšų pagrįstumo.

Dėl lėšų gražinimo procedūros inicijavimo pagal „MasterCard International“ mokėjimo kortelių organizacijos taisykles

Pareiškėja teigia, kad bendrovė atsisako tarpininkauti susigražinant prarastas lėšas, ir prašo įpareigoti bendrovę tarpininkauti dėl lėšų gavėjams pervestų lėšų gražinimo pagal „MasterCard International“ mokėjimo kortelių organizacijos nustatytas taisykles.

Vertinant pareiškėjos keliamo reikalavimo pagrįstumą, svarbu pažymėti, kad papildomos galimybės kortelės turėtojui susigražinti pinigines lėšas tų mokėjimo operacijų, kurios yra tinkamai autorizuotos, nustatytos „MasterCard International“ mokėjimo kortelių organizacijos taisyklėse, ir nei Lietuvos Respublikos teisės aktai, nei Europos Sąjungos teisės aktai nereglamentuoja, kokiomis sąlygomis turi būti vykdomos tokios lėšų gražinimo procedūros. Taigi, bendrovės veiksmai, ginčijant autorizuotas mokėjimo operacijas, reglamentuoti pirmiau minėtose „MasterCard International“ taisyklėse, kuriose nustatyti atvejai ir tvarka, pagal kurią bendrovė, gavusi kliento prašymą, gali kreiptis į „MasterCard International“ mokėjimo kortelių organizaciją dėl lėšų gražinimo procedūros taikymo.

Bendrovė, motyvuodama savo sprendimą neinicijuoti lėšų gražinimo procedūros pagal „MasterCard International“ mokėjimo kortelių organizacijos taisykles, nurodė, kad visos pareiškėjos ginčijamos mokėjimo operacijos buvo atliktos kaip kredito pervedimai, o ne atsiskaitymai panaudojant bendrovės pareiškėjai išduotą „MasterCard“ mokėjimo kortelę ar jos duomenis, ir pateikė tai pagrindžiančius duomenis – pareiškėjos banko sąskaitos (ginčijamų mokėjimo operacijų) išrašus.

Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjos ginčijamos mokėjimo operacijos buvo atliktos ne naudojantis jai išduota „MasterCard“ mokėjimo kortele ar jos duomenimis, šių mokėjimo operacijų lėšų gražinimo procedūra „MasterCard International“ mokėjimo kortelių organizacijos taisyklių nustatyta tvarka negali būti pradėta, nes tam ginčijamos mokėjimo operacijos pirmiausia turėtų būti atliktos „MasterCard“ mokėjimo kortele, taip pat atitikti kitas tokiai procedūrai pradėti taikytinas sąlygas¹. Atsižvelgiant į tai, pareiškėjos reikalavimas pradėti lėšų gražinimo procedūrą pagal „MasterCard International“ mokėjimo kortelių organizacijos taisykles yra nepagrįstas.

Dėl bendrovės atsisakymo gražinti pareiškėjai lėšas pagrįstumo

Svarbu pažymėti tai, kad pareiškėja, be ginčijamų mokėjimo operacijų metu prarastų lėšų, prašo gražinti ir į atsiskaitomąją sąskaitą įneštas lėšas: 2022 m. vasario 11 d. į atsiskaitomąją sąskaitą įnešta 4 000 PLN, 2022 m. vasario 16 d. – 10 000 PLN, o 2022 m. vasario 18 d. – 5 000 PLN. Svarbu pažymėti, kad iš bendrovės pateikto banko sąskaitos išrašo matyti, kad lėšos į pareiškėjos atsiskaitomąją sąskaitą buvo sėkmingai įskaitytos, pareiškėja jomis galėjo naudotis ir pasinaudojo, todėl bendrovei nekyla pareiga pareiškėjai gražinti minėtų lėšų.

Mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą, mokėjimo paslaugų teikimą, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymas.

Pagal Mokėjimų įstatymo 29 straipsnio 1 dalį, mokėjimo operacija laikoma autorizuota tik tada, kai mokėtojas duoda sutikimą ją įvykdyti. Mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas turi susitarti dėl sutikimo davimo formos ir tvarkos. Be to, Mokėjimų įstatymo 38 straipsnyje nustatyta, kad mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas mokėjimo paslaugų vartotojui (mokėtojui), jeigu mokėjimo operacija buvo neautorizuota, t. y. mokėjimo paslaugų vartotojas (mokėtojas) nedavė sutikimo atlikti tokią mokėjimo operaciją.

Nagrinėjamo ginčo atveju matyti, kad nors pareiškėjos bendrovei nurodytos aplinkybės skiriasi nuo Lietuvos bankui pateiktų duomenų, kreipimesi į Lietuvos banką pareiškėja aiškiai ir nedviprasmiškai nurodė, kad siekė atlikti mokėjimo operacijas tam, kad lėšos būtų investuotos ir būtų gauta pelno. Pareiškėja neneigia davusi sutikimą atlikti mokėjimo operacijas, t. y. būtent ji inicijavo mokėjimo operacijas, ir todėl lėšos buvo pervestos į lėšų gavėjų sąskaitą. Be to, iš abiejų šalių Lietuvos bankui pateiktų duomenų matyti, kad net jeigu ir ne pati pareiškėja atliko mokėjimo operacijas (kaip nurodo kreipimesi į Lietuvos banką), ji savo iniciatyva patvirtino trečiųjų asmenų prisijungimą prie jos atsiskaitomosios sąskaitos ir tokiais savo veiksmais leido

¹ <https://www.mastercard.us/content/dam/mccom/global/documents/chargeback-guide.pdf>

atlikti mokėjimo operacijas, kurias, kaip minėta, ji ir siekė atlikti. Bendrovė Lietuvos bankui taip pat nurodė, kad pareiškėjos inicijuotos ginčijamos mokėjimo operacijos buvo pareiškėjos tinkamai autorizuotos. Taigi, galima daryti išvadą, kad dėl mokėjimo operacijų tinkamo autorizavimo tarp šalių ginčo nėra, todėl sprendime toliau nebus plačiau analizuojamos Mokėjimų įstatymo nuostatos, reglamentuojančios mokėjimo operacijų tinkamą autorizavimą, ir mokėjimo operacijų autorizavimo aplinkybės, o mokėjimo operacijos laikytinos tinkamai autorizuotomis.

Nagrinėjamo ginčo byloje esminis pareiškėjos reikalavimas bendrovei yra sugrąžinti pareiškėjos iš bendrovės sąskaitos inicijuotų ir bendrovės įvykdytų ginčijamų mokėjimo operacijų metu prarastas lėšas, kurių negrąžino bendrovė.

Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad kai įvykdytos visos mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo bendrojoje sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti mokėjimo nurodymo, nesvarbu, ar mokėjimo nurodymas inicijuotas mokėtojo, įskaitant inicijavimą per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, gavėjo ar per gavėją, išskyrus atvejus, kai tai draudžia kiti teisės aktai. Mokėjimų įstatymo 51 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad kai mokėjimo nurodymą tiesiogiai inicijuoja mokėtojas, jo mokėjimo paslaugų teikėjas atsako mokėtojui už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą, nebent mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas žino ir gali patvirtinti mokėtojui ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo operacijos sumą, kaip nustatyta šio įstatymo 46 straipsnyje. Tokiu atveju gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas gavėjui už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą.

Bendrovės privatiems klientams taikomų mokėjimo paslaugų teikimo sąlygų (toliau – Sąlygos) 14 punkte nustatyta, kad mokėtojas, norėdamas nusiųsti pinigų į savo ar kieno nors kito banko sąskaitą, gali atlikti vienkartinį mokėjimą arba nustatyti periodinį mokėjimą: „Tiesiog „Revolut“ programėlėje įveskite banko kodą ir sąskaitos, į kurią siunčiate pinigus, numerį (jei tai tarptautinis mokėjimas – BIC ir IBAN) ir vykdykite nurodymus. Mums gali prireikti paprašyti ir kitos informacijos.“ Tame pačiame Sąlygų punkte mokėtojui nurodoma: „Įsitikinkite, kad žinote asmenį, kuriam atliekate mokėjimą. Jei kas nors jūsų paprašytų atlikti mokėjimą, bet jūs nebūtumėte tikri, kas yra gavėjas arba kam yra skirtas mokėjimas, galite tapti sukčių auka ir tokiu atveju mes negalėsime sugrąžinti šių pinigų jums.“

Pagal Mokėjimų įstatymo 50 straipsnio 5 dalį, kai mokėtojas mokėjimo paslaugų teikėjui nurodo lėšų gavėjo sąskaitos numerį (unikalų identifikatorių), nesvarbu, kokius kitus lėšų gavėjų duomenis mokėtojas pateikė mokėjimo paslaugų teikėjui (pvz., įmonės pavadinimas, adresas ar pan.), mokėjimo paslaugų teikėjai yra atsakingi mokėtojams už mokėjimo operacijų vykdymą pagal mokėtojų nurodytus lėšų gavėjų mokėjimo paslaugų teikėjų sąskaitos numerius.

Iš turimų duomenų matyti, kad bendrovė pareiškėjos inicijuotas ginčijamas mokėjimo operacijas įvykdė pagal pareiškėjos mokėjimo nurodymuose pateiktus gavėjų duomenis. Pareiškėja neneigia, kad pati inicijavo ginčijamas mokėjimo operacijas gavėjams. Kadangi pareiškėja davė sutikimą įvykdyti mokėjimo operacijas, jas pateikė bendrovei vykdyti ir bendrovė jas įvykdė vadovaudamasi Sąlygų bei Mokėjimų įstatymo nuostatomis, nėra pagrindo teigti, kad bendrovė nepagrįstai įvykdė pareiškėjos autorizuotas mokėjimo operacijas.

Nustačius, kad pareiškėjos autorizuotas ginčijamas mokėjimo operacijas bendrovė įvykdė pagrįstai, t. y. atsižvelgdama tiek į Mokėjimų įstatymo, tiek į Sąlygų nuostatas, nėra pagrindo pareiškėjos reikalavimo bendrovei grąžinti 23 775 PLN pripažinti pagrįstu.

Be to, iš pateiktų duomenų matyti, kad bendrovė dėjo pastangas tam, kad pareiškėja būtų informuota apie galimą sukčiavimo riziką. Iš bendrovės pateiktų duomenų matyti, kad pareiškėja patvirtino naudą gavėją. Bendrovė pateikė duomenis, kad, prieš pareiškėjai pridėdant naujus gavėjus, ji buvo informuota apie galimas sukčių atakas, o 2022 m. vasario 11 d. (4 000 PLN) ir 2022 m. vasario 17 d. (4 725 PLN) mokėjimo operacijos, kurios buvo atliktos mokėjimų gavėjams pirmą kartą, buvo identifikuotos kaip galimai rizikingos ir neteisėtos, todėl buvo atmestos, apie tai buvo informuota ir pareiškėja – jai buvo išsiųsti pranešimai. Pranešimuose, be kita ko, pareiškėjai buvo paaiškinta, kad, jeigu pareiškėja nori, gali atlikti mokėjimo operacijas pakartotinai ir tada jos nebus atmestos, tačiau jeigu paaiškės, kad mokėjimai buvo atlikti sukčiams, pareiškėja gali prarasti savo lėšas. Lietuvos banko vertinimu, minėti duomenys patvirtina, kad bendrovė, būdama savo srities profesionalė, dėjo pastangas tam, kad pareiškėja įvertintų aplinkybes ir, jeigu abejoja, neatliktų ginčijamų mokėjimo operacijų tretiesiems asmenims, tačiau pareiškėja pati pakartotinai inicijavo ir

autorizavo nurodytas mokėjimo operacijas. Dėl šios priežasties manytina, kad tai tik patvirtina, jog bendrovė visus veiksmus atliko tinkamai, todėl jai nekyla pareiga pareiškėjai grąžinti ginčijamų mokėjimo operacijų metu pareiškėjos prarastų lėšų.

Vadovaujantis nustatytais aplinkybėmis ir ypač atsižvelgiant į tai, kad bendrovės veiksmai vykdant pareiškėjos ginčijamas mokėjimo operacijas laikytini teisėtais ir pagrįstais, taigi, atitinkančiais teisės aktų reikalavimus, darytina išvada, kad tenkinti pareiškėjos reikalavimo ir rekomenduoti bendrovei kompensuoti pareiškėjai jos patirtus nuostolius dėl atliktų ginčijamų mokėjimo operacijų bei lėšų įnešimo operacijų nėra teisinio pagrindo, todėl pareiškėjos reikalavimas atmestinas.

Remdamasi tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Finansinių paslaugų ginčų nagrinėjimo
skyriaus vadovė, pavaduojanti
departamento direktorių

Rasa Cicėnienė